

Ми смо извориште европске културе!

«Законоправило» Светог Саве или «Крмчија» (од српске речи крманити «управљати се») од XIII века је први грађански кодекс Срба, Бугара и Руса хришћанског периода и данас је важећи црквени кодекс Српске, Руске и Бугарске православне цркве. То многи не знају а многи скривају. Реч је о уобичајеној западњачкој геостратегији намери да нас провинцијализују, како не бисмо схватили да смо у култури и праву били извориште. Да смо били прва средњевековна земља после Грчке која је «реинкарнирала» римско право, док су неке земље то учиниле тек почетком XIX века

Пише: Биљана Живковић

Моје интересовање за право је део породичне традиције, јер ми је и отац дипломирао право у Београду. После завршених студија права у Београду и одбране магистарског рада, 1987. године, на основу сопственог пројекта «Анализа виших облика привредне сарадње између југословенских и совјетских фирми», отпутовао сам у Москву привремено, и остао до данас. Издавачка кућа «Јуридическа литература» је 1991. објавила на руском моју књигу «Рекламације у међународној трговини», која је практично означила повратак римског права у СССР – каже др Божидар Митровић, доктор правних наука, уважени српски интелектуалац и одличан познавалац древне историје Словена, говорећи о себи и разлозима који су утицали на то да се озбиљније посвети изучавању старих списа.

- Докторирао сам на Московском државном универзитету «М. В. Ломоносова» 1996. с темом «Рекламационо право», што је нова примењена наука у

оквиру уговорног права. Хтео сам да напишем малу књигу о фресци «Српски чудотворци» која се налази у Архангелском саборном храму у Кремљу, где је приказан Св. Сава и његов отац, преподобни Симеон – Стефан Немања а објавио сам историју Словена до VI, века на 756 страница у боји у формату 30 x 30 см. **Руски историчари права признају да је право, односно римско право, у Русију стигло преко Србије, односно захваљујући «Номоканону» («Законоправило») Светог Саве. Међутим, званична историја каже да је право стигло из Западне Европе?**

- Тек сам у Русији сазнао да је Законоправило (Кормчја књига Свјатово Сави Србсково, како је Руси називају- «Кормчая књига» свјатог Саввы Србског) било темељ права у хришћанској Русији. У Србији Крмчија је проглашена 1219. године, у Бугарској 1221. а у Русији 1272. године и то је био први српски, бугарски и руски грађански и црквени кодекс хришћанског периода. Ја подвлачим први кодекс хришћанског периода јер су научници у Ксанту на реци Србици пронашли старији кодекс на каменом обелиску који је исписан

азбуком ликијског периода. Крмчија Св. Саве је у себе инкорпорирала неке основне норме римског права. У једној ТВ емисији 1999. године истакао сам да сам за огроман значај Крмчије сазнао тек у Русији када сам у часопису «Јус Антика» прочитао чланак Владислава Ципина, православног свештеника. У емисији сам навео да сам крив, јер можда нисам могуће добро научио, или сам те чињенице заборавио, али ми се јавио покојни Димшио Перић, који ми је објаснио да је он православно свештеник и професор црквеног права на Правном факултету у Београду, и да нисам ништа заборавио, јер у уџбенику «Национална историја права» од 400 страница има свега пет реченица о Крмчији. И данас, 2009. године, у новом уџбенику «Националне историје права» нема више од неколико реченица о Крмчији. Њен значај се, наравно, скрива.

Зашто је то тако?

- Због тога што на Западу неће и не желе да признају прави, истински допринос Крмчије, а наши полтрони такође не дају, или не смеју да дају, одговарајући простор да се не би открио огроман значај тог српског средњевековног акта за опште очување права. У суштини, ми смо прва средњевековна земља која је после Грчке, да се тако изразим - васпоставила римско право. До данашњег дана Законоправило је важећи црквени кодекс Српске, Руске и Бугарске православне цркве. То многи не знају, а многи скривају. Јер, ради се о уобичајеној западњачкој геостратегији - да нас провинцијализују. Не само да не допуштају да будемо први, већ не допуштају да схватимо да смо били извориште права и културе. Запад је све до 19. века уништавао и скривао текстове римског права. Фактички су уништавани извори римског права!

Кажите нам разлог зашто је то рађено?

- Немачки историчар Нибур је радећи у библиотеци Веронског сабора случајно тек 1816. године (подвлачим у XIX веку), нашао уџбеник римског права, Гајеве «Институције» на пергаменту преко којег су биле исписане расправе Светог Јеронима («Epistole at Polemica»). Разлог није био само недостатак пергамента

ДРЕВНО, ИСТИНСКО ЗНАЧЕЊЕ РЕЧИ СЛОВЕНИ

А фонетском азбуком етруског периода (лево са «Златне Плочнице» из Пиргија, VI век п.н.е.) сдесна на лево: КолоВени

Б савременом графиком исписан прави назив: КолоВени (у средини)

В савременим текстом СлоВени, како су глосатори погрешно транслитервали азбучни назив КолоВени (КолоВенац/СунцаРод) на латиницу (овде исписан азбуком)

после распада Римске империје, намера је била да се сакрије имовинска форма геноцида у којој је, преко концепта несвојине и неиграња имовине, католичка црква постала власник не само сакралне имовине на Апенинима него и претежне имовине богатих Римљана, чије су куће постале једнобродне католичке цркве. Тако данас секте делују у Србији. Али суштина скривања римског права на Западу тиче се порекла тог права. Нас су учили да је римско право по пореклу грчко јер су Римљани наводно, прва знања о праву стекли у грчким колонијама на Апенинима. Али моја нова открића показују да је римско право по пореклу било етРуско и да су Римљани прва знања о праву сазнали од Етруских (ми неправилно говоримо «од Етрураца») који су себе називали РасСени (по данашњем Срби односно Руси). Етруски правни текстови су били написани азбуком етруског периода, као што показује и «Златна плочица» која је нађена 1961. године у градићу Пиргију. На тој плочици очуван је из IV в.п.н.е. назив КолоВени, који су глосатори (при транслитерацији тог етруског азбучног текста на латиницу) погрешно прочитали као СлоВени. То објашњава зашто се инквизиција манијачки борила против хелиоцентричног система, који је био основ знања колоВенске цивилизације која је претходила грчкој и римској цивилизацији и култури. Али већ у време Римске империје све што је било колоВенско преименовано је у хел(В)енско и поистовећено са изразом грчко па је приписано или Грчкој или Риму. Када су, водећи Папске ратове на Апенинима, потомци Етруских покушали да обнове Пишу, Азически/родоВерни/пагански фалусни храм, којим се преносило знање о васкрсу живота оплодњом, Ватикан је забранио обнову и преименовао град у Пису. Тако је Ренесанса започета, не као

Наша историја не почиње са неким VII или VIII веком. Ми Срби живели смо на овим просторима одвајкада, али под другим именом, као КолоВени, односно СлоВени. Наши преци су живели под називом Венети, Вини, КолоВени, Венди, Коловенти, у преводу - Сунца венац/род, чак и на Апенинима, у Малој Азији где има и доказа, и записа, пронађених азбучних назива. Све је то била једна цивилизација која потиче из Винче, Лепенског Вира. То је наше исконско извориште. Али, на жалост, ова истина није доступна српском народу

обнова колоВенског/слоВенског, већ као обнова хеленског/грчког и римског знања и уметности! Због тога ни наши научници неће и не смеју да прикажу огроман значај Законоправила за обнову древног права, пошто је оно мост разумевања не само римског права, него и права које му је претходило. Мој чланак «Порекло и првобитно значење речи iustitia/јустиција и њена примена у Закону XII таблица» Руска академија правосуђа у Москви је

објавила у Зборнику радова са научне конференције, где сам изложио ова открића, назвавши га правом научном сензацијом с поузданим доказима о словенском пореклу римског права. Тај чланак, са целокупним мојим излагањем, објавио је Пенсилванијски државни универзитет у свом годишњаку о праву. Ја сам објаснио зашто је тачна констатација руског научника Леонида Николајевича Рижкова да реч јустиција потиче од српске речи устити: у првоисточнику римског права – Закону XII таблица субјективно право није било подељено на пуномоћје и тужбу/actio већ је све било тужба у оквиру које је тужилац морао правилно да изусте божанску формулу тужбе као тест да ли је субјективно право, које потражује, основано. Руске и српске судије данас мисле да су они јустиција/правосуђе па се понашају као самодовољна каста. Они често и не слушају «божанско» устење тужиоца или туженог, него као тајна секта, пресуђују оно што они мисле да знају, али по природи судског спора не смеју да изусте у расправи, пошто је то двостран процес, па се судско решење појављује као чувена Хашка (тајна) оптужница. Од те самодовољности и несхватања суштине јустиције и потиче сва корупција у правосуђу. Али, иако потенцирам да је Ватикан и католички клер уништавао изворе права, па и изворе римског права и културе, јер су изворници претходили појави Рима, подсетио бих на једну недовољно разјашњену геополитичку игру Ватикана. Ватикан је преко своје агентуре из Пољске нудио Србима обнову Холмије*, да би подстрекао Србе на устанак против Турске, с надом да ће Србе покатоличити. Ватикан је знао да су се у прехришћанском периоду Балкан, Мала Азија, ЦисАлпинска и ТрансАлпинска Галија називали КолоВенија или РасСија. Да би то прикрили створен је мит о наводном граду Рас. А на италијанском и

Процес романизације се своди на процес провинцијализације Србије, а води унијаћењу и покатоличавању. Запад улаже милионе евра и безвредних долара да створи код Срба психолошку представу да су ови простори били део Рима. Са тим циљем је у области Венето недавно организована изложба «Римски логори на тлу Војводине - континуитет културе». Туристичка организација Србије нетачно представља православне једнобродне цркве као романику (иако су оне изникле из форме родоВерног стећка), јер то намеће и плаћа «Транс Романа» из Беча

На Тргу чудеса или чаролије (Piazza deli Miracoli) поред «колоКољне/звоника» у Пиши/Пизи налази се скулптура деце, коју су језуити назвали Три Амура јер су пропали сви њихови покушаји да је замене на статуу Пизана или Галимеа, што потомци Пишана/Кур... (одакле и реч курија – Скупштина мушараца) нису допустили јер би то изменило смисао композиције: васкрс предака се остварује рађањем деце, те су РасСенке/Српкиње рађале најмање троје деце

данас се Холм каже Collina што је скраћена форма од КолоВенија као и БосНија и МосКоВија/МосКВ-а. Тако се КолоВенија у речи повратници претворила у Холмију, која је и реализована као ЈугоСлаВија. Ја оцењујем да је после Косовске битке, коју Срби нису изгубили, у правном смислу Турска понудила преосталој елити Срба прављење породичне уније. Лазарева ћерка се на основу тог концепта удала

за Бајазита управо по православном обичају. Али, испоставило се, они и ми различито схватамо дату реч, брак и породичну Унију. Као што се и данашњи улазак у Европску Унију може изродити у унијаћење. **Кажете да и данас постоје две цивилизације?!** – Србија није ни Исток на западу, ни Запад на истоку. Србија је остатак

православно-словенске цивилизације. КолоВенска/слоВенска цивилизација родоВера (који верују у Род својих предака и потомака) разликује се од Западне, територијалне цивилизације у којој се припадност одређује територијом на којој неко живи. До 509. године пре н. е. персонална припадност роду био је основни принцип организовања друштва. До те године примарне привредне гране

биле су земљорадња и сточарство. Била је то колоВенска/слоВенска цивилизација толеранције, која је истински поштовала и стимулисала различитости родова. Те, 509. године, Латини/Рамни као војна и трговачка олигархија, извршили су пуч и забранили све исконске, Азическе (паганске – паг значи род), родоВерне, колоВенске/словенске знаке – посвећене дуалном божанству Коло (кретање Мајке Земље и Сунца – Арила). Али је ипак очувано много тих знакова Колоа. Најстарији очувани култ Кола (Аз - праИзвор) је у Лепенском Виру. Азически знак Кола у Лепенском Виру представља круг Сунца са два зрака - то је Аз/Ас, или «первоначало». Из речи култ Коло настала је и реч култура! Древни СлоВени тог периода су имали поглед на свет «Све је Коло» по којем су Сунце, Земља, природа и човек – једна целина. Тиме што су уочили да се Коло као божанство/Бог/Боуки материјализује на пресеку дрвета у виду годова (једнина: год) одредили су годину дана као јединицу обнове природе. Захваљујући томе могли су прећи са номадског на седелачки облик живота. Древни СлоВени су крстом делили небо, па су према «кретању» Сунца у том годишњем циклусу, схватили да Коло дарује четири годишња доба. Из речи колоДар је и настала реч каленДар. КолоДар је било тајно знање КолоВена. Цивилизација КолоВена се од Лепенског Вира и Винче раширила брзо на цео «свет» управо захваљујући тајном знању: «Када сејати, а када очекивати летину». Али после 509. г.п.н.е. територија је постала основни принцип организовања друштва. Зато је, наводно плебс, после 509. г.п.н.е. тражио да се обнародује каленДар.

Указујете на велике разлике тих двеју цивилизација?

– Једна цивилизација је била првобитна - родоверна, где је род као субјективни елемент, био основни постулат цивилизације. Она друга, успостављена 509. г.п.н.е., је територијална цивилизација. Римски пуч односно Римска револуција постао је могућ када су се стекле друштвене околности да трговина постане основна привредна грана, па се Рим ширио као територијална и трговачка целина. Рим је постојао докле год је могао да се шири и да увлачи у своју «мрежу» нове територије. Зато је и данас Кока-Кола један од најскупљих

Понављање галских ратова

Да ли је случајно ово што се дешава српском народу више од 15 година?

– Наравно да није случајно. Рат који је био на подручју бивше СФРЈ није ништа друго него понављање Галских ратова. НАТО је само применио оно је што је радио и забележио Гај Јулије Цезар у својим «Записима о Галском рату». Цезар је завађао словенске родове (Гале, ХелВете/КолоВете) и користио их – једне против других. Подударност је више него очигледна. Видите ли како су поделили српски народ на неколико «суверених» земаља. Све је било припремљено још за време Броза. Рат деведесетих година вођен је да би се испунили Напуљски услови, према којима земља која преживи грађански рат не враћа већи део добијених међународних кредита. А СФРЈ је узимала међународне кредите јер због «Хладног рата» Запад није хтео да купује нафту од СССР, па смо ми као тампон зона, Западним кредитима куповали на Западу фабрике да би испоручивали у СССР конфекцију, одећу, обућу, кондиторску и другу робу широке потрошње, а из СССР-а повлачили за Запад нафту. После окончања «Хладног рата» нисмо више били потребни као тампон зона. А питање отписа тих кредита је остварен испуњавањем Напуљских услова али тако да је Запад, на рачун српског народа као заложника, остварио и своје геополитичке циљеве да потисне Србе преко Дрине и поново успостави на српским просторима римске (окупационе) логоре у виду Бондстила. Ватикан, који све ово и реализује, одлично познаје наш родоВерни принцип различитости и толерантности, због кога у Србији не важи принцип успостављен од стране Римског сената: «Сви грађани Рима су Римљани», који данас важи у свим земљама Запада, па су «Сви грађани Француске Французи» и «Сви грађани САД - Американци». У Србији никад «Сви грађани Србије неће бити Србијанци» на основу чега нас и парчају, деле, уништавају јер у Србији свако зна од којег је српског или другог рода. Не схватајући темеље наше родоВерне културе толеранције различитости они сматрају за своју обавезу да деле Србију, да је регионализују. Али не разумеју да у цивилизацији родоВерја не постоје границе. Србија је свуда где год да је један Србин. Зато Руси с љубављу говоре: СрБИЈа, што на руском и значи Србин сам и ја.

брендова – зато што изражава тај римски концепт. Сада се и Америка нашла у истој ситуацији као и Римска империја. Може да постоји само ако се шири. Америка би, милом или силом, да «заузме» Сибир како би продужила своју територијалну концепцију свемоћног центра, која се претвара у агонију. Зато се Обама овако с љубављу односи према Медведеву. Али тај императив територијалног ширења, као услов америчког опстанка само је спољни ефекат проблема пред којим се нашао и Рим. Реални аспект је, као и код Рима, оно што је израз савремене кризе: фетиш новца – фикција «реалне» размене добара у окупационим односима или, како су Римљани говорили, «Ve victis/Право победника», које подразумева неједнака давања јер моћник даје безвредан папир стварајући осећај перспективе код пораженог а потлачени даје реална производна добра, према

«европским стандардима» као новим методом окупације.

Упозоравате нас и на процес романизације Србије?

– Процес романизације се своди на процес провинцијализације Србије, а води унијаћењу и покатоличавању. Запад улаже милионе евра и безвредних долара да створи код Срба психолошку представу да су ови простори били део Рима. Са тим циљем је у области Венето недавно организована изложба «Римски логори на тлу Војводине - континуитет културе». Туристичка организација Србије нетачно представља православне једнобродне цркве као романику (иако су оне изникле из форме родоВерног стећка), јер то намеће и плаћа «Транс Романа» из Беча. У Виминацијуму је стављен акценат на римски период иако (Винимацијум) садржи и далеко вреднији и старији колоВински период. Римски логори су

Зерцало

«Зерцало» као симбол државне власти Русије морало се налазити у свакој сали заседања («присутственное место») државних установа («установления») Русије, а нарочито «судебно-административных». Божидар Митровић је адвокат, па је у завршној речи инвестиционог спора у Међународној арбитражи објаснио да су се «зерцала налазила у судским салама као доказ да је реч право, као и реч култура, настала Право од Бога (одакле у пресудама У име Бога/Државе/Народа) али као Коло одговорности: ја сам данас тужилац а сутра могу бити тужени јер је недавно тужени одузео туђу инвестицију, али сутра то могу учинити њему (зато у руском језику наПраво односно right/право у енглеском значи и надесно/по Сунцу)». «Двоглави орао означава теофанију Кола – бесконачност односно вечни васкрс. Горњи орнамент Зерцала, као знак Кола Лепенског Вира значи је: Р(од) Аз(првобитни) Сија па као КолоДар/

каленДар твори 12 месеци и венац (на средњем орнаменту), што је доказ да су СлоВени – КолоВени. Доњи орнамент је по смислу идентичан са горњим и разјашњава реч Москва/МосКоВ-ија, што је скраћеница од Божанска КолоВенија, што доказује да државност Русије има искључиво словенско порекло, јер је и реч SВели/ШВеђани првобитно означавала КолоВели/КолоВени. Зато се у Енглеској, где су се римске окупационе снаге најкраће задржале, очувало знање да је божанско/првобитно право – diVine right. Тешкоће „превода“ са древне на савремену терминологију створиле су код неких заблуду да је „Зерцало“ – огледало, што јесте старословенски назив за одраз (процеса, кретања), пројављење, огледало, али када се ради о симболу правосудја и државе (реално народа, рода) – то је пре свега Коло/вечност/вечна обнова»

– закључује овај обновитељ неких изворних знања.

Реплику Зерцала, чији се оригинал чува у Тоболском државном археолошком музеју, Божидар је обновио, захваљујући сопственим открићима, из чистог сусалног злата, уз изванредну техничку помоћ фирме «Харвинтер»

били, заправо, прекид континуитета наше културе и цивилизације. Ту су биле окупационе јединице, као данашњи «Бондстил». С једне стране имамо извориште древне цивилизације Винче и Лепенског Вира, што је био извор и центар културе целог света, и наше, српске културе. То је тај прави континуитет. Са друге стране, Запад, Ватикан, САД и Немачка покушавају сада у свести Срба да покажу и докажу да је српска територија била само саставни део Рима и да је била Римска провинција! То се не представља као нешто негативно него као највећа част за Србе. Али то је провинцијализација у најдрљем смислу те речи, пре свега зато што су пре римских логора на овом простору постојале далеко веће културне вредности, то што је било извориште културе, коју су те војне, окупационе хордесвесрдно уништавале као родоВерне (паганске), као израз по њима застареле културе и Азичества (паганских обичаја). И данас нам Запад огњем и мачем али и «позитивном» стимулацијом намеће да заборавимо сопствену прошлост и историју. А ми јесмо, заправо, извориште културе, не само сопствене него културе целокупне Европе. Облик романизације Србије је и брисање азбучних натписа са београдских излога и улица. Београд је данас као у првим данима аустро-угарске окупације у Првом светском рату, када су окупатори забранили употребу азбуке на улицама града. Сада покушавају перфидно да прикажу како је и латиница српско писмо. АзБука је настала из Азическог погледа на свет древних КолоВена, из култа Аз Лепенског Вира. Латиница је настала из азБуке етрусског периода, али не треба да буде наше писмо јер је увек била средство потискивања Срба, СлоВена и средство уништавања трагова КолоВена!

Шта је најбитније да српски народ схвати?

– Наша историја не почиње са неким VII или VIII веком. Ми Срби живели смо на овим просторима одвајкада, али под другим именом, као КолоВени, односно СлоВени. Наши преци су живели под називом Венети, Вини, КолоВени, Венди, Коловенти, у преводу - Сунца венац/род, чак и на Апенинима, у Малој Азији где има и доказа, и записа, пронађених азбучних назива. Све је то била једна цивилизација која потиче из Винче, Лепенског Вира. То је наше исконско извориште. Али, на жалост, ова истина није доступна српском народу. ТВ Србије то не сме да објави у вечерњим часовима највеће гледаности.

*«Зет-а и ХолМија су два облика исписивања израза Коло/Холо, Кол(оВен)ија чиме се и Ватикан погрешно руководио и плаћао емисаре који су дизали Србе (КолоВене) на побуну против Турака ради обнове ХолМије – КолоВеније» («КолоВени/СлоВени и континуитет културе и права» - изводи на: www.bozidar.ru)